

Bränneri vid Snäckevarps gård

På denna plats låg tidigare ett bränneri som tillhörde Snäckevarps gästgiveri. I detta framställdes brännvin. Byggnaden användes senare troligen som tvättstuga till gästgiveriet. Bredvid byggnaden låg en "brunn" – en vattensamling- som sannolikt användes till tvätt, men också för att vattna gårdens djur.

Brännvinet kom till Sverige på 1400-talet. Det var tyska köpmän som förde med sig den i vårt land dittills okända drycken. I början användes den främst som läkemedel och vid tillverkning av krut. Brännvin ingick emellertid ganska snart i det dagliga hushållet. Procentsatsen ren alkohol var dock avsevärt lägre än idag.

Tillverkningen av brännvin blev statligt kontrollerad år 1638 och beskattades därefter. Bränning för det egna hushållets behov var tillåten under långa perioder. Denna s.k. husbehovsbränning förbjöds helt 1860.

Snett till höger över gångvägen, mot öster, låg förr en gårdssmedja. Smedjan och bränneriet finns bl.a. angivna på kartor från Storskifte år 1806, på häradskartan från 1870-talet och på ekonomiska kartan från 1945. Byggnaderna revs i samband med exploateringen av Snäckevarpsområdet 1969–70.

Häradskarta 1870-talet

På häradskartan syns Snäckevarps mangårdsbyggnad (bostadshuset) till höger om "p" i namnet Snäckevarp. Snett ner till höger, på höger sida om stigen markerad med brun färg, är bränneriet och gårdssmedjan markerade. Den nuvarande ladugården byggdes först 1924.

Karta från storskifte 1806

På kartan från Storskiftet syns bränneriet mitt i bilden. Brunnen syns snett ovanför och till höger om bränneriet.

Ekonomiska kartan 1945

Bränneri och smedja är markerade på var sin sida om stigen, till höger om mangårdsbyggnaden.

Skyltens innehåll finns också på Samfällighetens webb-plats. Du når den via QR-koden här: